ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.



№ 99.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 13-го Декабря — 1838 — *Wilno. Wtorek. 13-go Grudnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Декабря.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ,

и проч. и проч. и проч.

Объявляемъ всѣмъ Нашимъ вѣрнымъ подданнымъ:

Призвавъ благословеніе Всевышняго и съ согласія Вселюбезнѣйшей Супруги Нашей, Государыни Императрицы Александры Ѳеодоровны, соизволили Мы на бракъ Любезной Дщери Нашей, Великой Княжны Маріи Николаевны, съ Его Свѣтлостію Герцогомъ Максимиліаномъ Лейхтенбергскимъ, и въ 4-й день сего мѣсяца обручили Ихъ по обряду Православной Нашей Грекороссійской Церкви.

Мы удостовѣрены, что всѣ вѣрные Наши подданные, пріемля участіе въ семъ радостномъ для Родительскаго сердца Нашего событіи, пролiютъ мольбы ихъ ко Всевышнему, да благодатію Своею пріосѣнитъ новообрученныхъ.

Данъ въ С. Петербургѣ въ 4-й день Декабря, въ лѣто Рождества Христова тысяча восемь сотъ тридцать восьмое, Царствованія же Нашего въ четырнадцатое.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

4-го числа сего Декабря, въ первомъ часу пополудни, въ походной церкви, постановленной въ Императорскомъ Эрмитажѣ, совершено было, по Высочайше утвержденному церемоніалу, торжественное обрученіе Ея Императорскаго Высочества, Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны съ Его Свѣтлостію Герцогомъ Максимиліаномъ Лейхтенбергскимъ, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Государей Великихъ Князей: Константина Николаевича, Николая Николаевича, Михаила Николаевича, Государя Великаго Князя Михаила Павловича, Государынь: Великой Княгини Елены Павловны и Великихъ Княженъ Ольги Николаевны и Маріи Михайловны.

По окончаніи благодарственнаго молебна о совершившемся обрученіи, Члены Святѣйшаго Синода и прочее знатное Духовенство, приносили въ церкви Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Ихъ Императорскимъ Высочествамъ поздравленіе, а потомъ Ея Императорское Высочество, Государыня Великая Княжна Марія Николаевна изволила, въ Итальянской залѣ, принимать, въ присутствіи Высокообрученнаго Жениха, поздравленіе отъ чужестранныхъ Министровъ, обоего пола знатныхъ особъ, Гвардіи Штабъ и Оберъ-Офицеровъ и прочихъ полковъ Штабъ-Офицеровъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 5-go Grudnia.

Naywyższy Manifest.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYJ,

i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim Naszym wiernym poddanym:

Wezwawszy błogosławieństwa Najwyższego i za zgodzeniem się Najukochańszej Małżonki Naszej, Cesarzowej Jej Mości Alexandry Teodorowny, zezwoliliśmy na małżeństwo Ukochanej Córki Naszej, Wielkiej Xiężniczki Maryi Nikołajewny, z Jaśnie Oświeconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, i w dniu 4-m teraźniejszego miesiąca zaręczyliśmy Ich podług obrzędu Prawowiernej Naszej Cerkwi Grekorossyjskiej.

Pewni jesteśmy, że wszyscy wierni Nasi poddani, przyjmując uczęstnictwo w tak radośnym dla Rodzicielskiego serca Naszego wypadku, zaniosą swe modlitwy do Najwyższego, ażeby łaską Swą obdarzyć raczył nowozaręczonych.

Dan w S. Petersburgu dnia 4-go Grudnia, roku od Narodzenia Chrystusa tysiąc ośmset trzydziestego ósmego, a Panowania Naszego czternastego.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

Dnia 4-go teraźniejszego Grudnia, o godzinie pierwszej z południa, w cerkwi pochodowej, urządzonej w Cesarskim Ermitażu, odbyły się, podług Najwyżej utwierdzonego Ceremoniału, uroczyste zaręczyny Jej Cesarskiej Wysokości, Pani Wielkiej Xiężniczki Maryi Nikołajewny z Jaśnie Oswieconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, w obecności Najjaśniejszych Cesarstwa Ich Mość, Ich Cesarskich Wysokości, Panow Wielkich Xiężąt: Konstantego Nikołajewicza, Nikołaja Nikołajewicza, Michała Nikołajewicza, Wielkiego Xięcia Michała Pawłowicza, Pań: Wielkiej Xiężny Heleny Pawłowny i Wielkich Xiężniczek Olgi Nikołajewny i Maryi Michałówny.

Po ukończeniu dziękczynnych modłów za odbyte zaręczyny, Członkowie Najświętszego Synodu, i dalsze znakomitsze Duchowieństwo, składali w cerkwi Najjaśniejszym Cesarstwu Ich Mość i Ich Cesarskim Wysokościom powinszowanie, a potém Jej Cesarska Wysokość, Pani Wielka Xiężniczka Marya Nikołajewna raczyła, w sali Włoskiej, przyjmować, w obecności Wysoce zaręczonego Oblubieńca, powinszowania cudzoziemskich Ministrów, obojej płci osób znakomitych, Sztabs-i Ober-Oficerów Gwardyi, i Sztabs-Oficerów innych półkow.

Вечеромъ Ихъ Императорскія Величества, съ Ихъ Императорскими Высочествами, удостоили Высочайшимъ посѣщеніемъ Большой театръ, на коемъ представленъ былъ балетъ Гитана. Августѣйшіе посѣтители были въ большой Императорской ложѣ и встрѣчены громогласнымъ, неоднократно повторявшимся Ура, за коимъ послѣдовалъ гимнъ „*Боже Царя Храни*."

Во весь день при Церквахъ былъ колокольный звонъ, а въ вечеру крѣпость и городъ иллюминованы. (*Спб. В.*)

Обрученіе Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Маріи Николаевны, съ Его Свѣтлостію Герцогомъ Максимиліаномъ Лейхтенбергскимъ произведено по слѣдующему Высочайше утвержденному церемоніалу.

Въ назначенный день торжественнаго обрученія, поутру въ $11\frac{1}{2}$ часовъ, соберутся въ Эрмитажъ: Правительствующаго Синода Члены и прочее знатное Духовенство, равно и всѣ знатныя обоего пола особы, Гвардіи и Арміи Штабъ и Оберъ-офицеры, и всѣ имѣющіе пріѣздъ къ Двору.

Члены Совѣта соберутся въ церковь, равно и чужестранные Министры введены будутъ туда для присутствія при обрученіи, до прибытія Императорской Фамиліи.

Государь Императоръ, Государыня Императрица и всѣ Высочайшія Особы Императорской Фамиліи изволятъ шествовать изъ внутреннихъ покоевъ въ Придворную церковь, слѣдующимъ порядкомъ: 1) Двора Его Императорскаго Величества Гофъ-Фурьеры и Каммеръ-Фурьеры. 2) Оберъ-Церемоніймейстеръ и Церемоніймейстеры. 3) Двора Его Императорскаго Величества Каммеръ-Юнкеры, Каммергеры и придворные Кавалеры, по два въ рядъ, младшіе напереди. 4) Первенствующіе чины Двора, по два въ рядъ, младшіе напереди. 5) Гофмаршалъ, съ жезломъ. 6) Оберъ-Каммергеръ и Оберъ-Гофмаршалъ, съ жезломъ. 7) Ихъ Императорскія Величества Государь Императоръ и Государыня Императрица, имѣя позади Министра Императорскаго Двора и дежурныхъ Генералъ и Флигель-Адъютантовъ. 8) Его Императорское Высочество Государь Великій Князь Константинъ Николаевичъ. 9) Ихъ Императорскія Высочества Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ и Государыня Великая Княгиня Елена Павловна. 10) Ихъ Императорскія Высочества Государыни Великія Княжны. 11) Его Свѣтлость Герцогъ Мексимиліянъ Лейхтенбергскій.

За ними, по двѣ въ рядъ, старшія напереди, Г жи Статсъ-Дамы, Каммеръ-Фрейлины, Ея Императорскаго Величества и Ихъ Императорскихъ Высочества Фрейлины, и прочія знатныя обоего пола особы.

При входѣ въ церковь, Ихъ Императорскія Величества встрѣчены будутъ Синода Членами и прочимъ знатнымъ Духовенствомъ, со крестомъ и святою водою.

Его Императорское Величество Государь Императоръ изволитъ поставить Государыню Великую Княжну Марію Николаевну и Его Свѣтлость Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго посреди церкви, а послѣ стать на свое мѣсто; потомъ начнется обрученіе по церковному обряду.

Предъ царскими вратами поставленъ будетъ налой, на которомъ положено будетъ Св. Евангеліе и Крестъ.

Обручальные перстни принесены будутъ заранѣе Церемоніймейстеромъ, и положены на престолѣ, на золотыхъ блюдахъ, а въ надлежащее время оные изъ алтаря вынесутся: для Ея Императорскаго Высочества Духовникомъ Его Императорскаго Величества, а для Его Свѣтлости Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго — Оберъ-Священникомъ Арміи и Флотовъ.

Преосвященный Митрополитъ, принявъ отъ вышеозначенныхъ особъ перстни, возложитъ, при обыкновенной молитвѣ, на руки Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны и Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго.

Тогда Ея Императорское Величество Государыня Императрица изволитъ подойти и размѣнять Ихъ перстнями.

Въ сіе время произведенъ будетъ изъ С. Петербургской крѣпости 51 пушечный выстрѣлъ; при чтеніи же молитвъ и на ектеніи именовано будетъ: „о благовѣрной Государынѣ Великой Княжнѣ Маріи Николаевнѣ и обрученномъ Ея Женихѣ."

По совершеніи духовнаго обряда, Высоко-обрученные изволятъ приносить благодареніе Ихъ Императорскимъ Величествамъ, а за Ними и всѣ Высочайшія Особы подходятъ и приносятъ свои поздравленія.

Wieczorem Najjaśniejsi Cesarstwo Ich Mość, z Ich Cesarskiemi Wysokościami, udarowali Najwyższą bytnością teatr Wielki, w którym przedstawiony był balet Gitana. Najjaśniejsi goście byli w wielkiej loży Cesarskiej i zostali powitani, grzmiącém, niejednokrotnie powtarzaném Ura, po którém nastąpił hymn narodowy „Boże Króla zachowaj."

Przez dzień cały rozlegał się odgłos dzwonów w Cerkwiach, a wieczorem twierdza i miasto były oświecone. (*G.S.P.*)

Zaręczyny Jei Cesarsiej Wysokości Wielkiej Xiężniczki Maryi Nikołajewny, z Jaśnie Oświeconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, odbyły się podług następującego, Najwyżej utwierdzonego ceremoniału:

W naznaczonym dniu uroczystych zaręczyn, z rana, o godzinie pół do dwónastej, zbiorą się w Ermitażu: Członkowie Rządzącego Synodu i dalsze Duchowieństwo znakomite, równie też wszystkie znakomite płci obojej osoby, Gwardyi i Armii: Sztabs-i Ober-Oficerowie, tudzież wszyscy wstęp u Dworu mający.

Członkowie Rady zbiorą się do Cerkwi, równie i cudzoziemscy Ministrowie wprowadzeni tam będą dla znajdowania się przy zaręczynach, przed przybyciem Familii Cesarskiej.

Cesarz Jego Mość, Cesarzowa Jej Mość i wszystkie Najwyższe Osoby Rodziny Cesarskiej raczą isdź z pokojów wewnętrznych do cerkwi Przydwornej, porządkiem następującym: 1) Dworu Jego Cesarskiej Mości Hof-Furyjerowie i Kamer-Furjerowie. 2) Wielki Mistrz Obrzędow i Mistrzowie Obrzędow. 3) Dworu Jego Cesarskiej Mości Kamer-Junkrowie, Szambelani i Kawalerowie Dworu, po dwóch obok, młodsi przodem. 4) Pierwsi urzędnicy Dworu, po dwóch obok, młodsi na przedzie. 5) Marszałek Dworu z laską. 6) Wielki Szambelan, Wielki Marszałek Dworu, z laską. 7) Najjaśniejsi Państwo Cesarz Jego Mość i Cesarzowa Jej Mość, mając za sobą Ministra Dworu Cesarskiégo i dežurnych Jenerał-Adjutantów i Skrzydłowych Adjutantów. 8) Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże Konstanty Nikołajewicz. 9) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Xiąże Michał Pawłowicz i Wielka Xiężna Helena Pawłówna. 10) Ich Cesarskie Wysokości Wielkie Xiężniczki. 11) Jaśnie Oświecony Xiąże Maxymilian Leuchtenbergski.

Za nimi, po dwie obok, starsze przodem, Damy Stanu, Kamer-Frejliny, Najjaśniejszej Cesarzowej Jej Mości i Ich Cesarskich Wysokości Frejliny, tudzież inne znakomite obojej płci osoby.

Przy wejściu do cerkwi, Najjaśniejsi Cesarstwo Ich Mość spotkani będą przez Członków Synodu i dalsze znakomite Duchowieństwo, z krzyżem i wodą święconą.

Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość raczy postawić Panią Wielką Xiężniczkę Maryą Nikołajewną i Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego pośród cerkwi, a potém stanąć na swoiém miejscu; zatém zaczną się zaręczyny podług obrzędu cerkiewnego.

Przed carskiemi drzwiami będzie postawiony pulpit, na którym będzie położona Ewangelia Święta i Krzyż.

Pierścienie zaręczne będą wcześnie przyniesione przez Ministra Obrzędow, i położone na ołtarzu, na złotych tacach, a w przyzwoitym czasie będą z ołtarza przyniesione: dla Jej Cesarskiej Wysokości przez Spowiednika Jego Cesarskiej Mości, a dla Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego — przez Wielkiego Kapelana Armii i Flott.

Najprzewielebniejszy Metropolita, przyjąwszy od wyżej wyrażonych osób pierścienie, włoży, przy zwykłej modlitwie, na ręce Pani Wielkiej Xiężniczki Maryi Nikołajewny i Xięcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego.

Wtedy Najjaśniejsza Pani Casarzowa Jej Mość raczy zbliżyć się i zamienić Ich pierścienie.

W tym czasie będzie wystrzelono z dział twierdzy St. Petersburskiej 5I razy; przy czytaniu zaś modlitw i na ektenii będzie mówiono: „za prawowierną Wielką Xiężniczkę Maryą Nikołajewną i zaręczonego Jej Oblubieńca."

Po skończeniu obrzędu Duchownego Wysoce-zaręczeni raczą składać podziękowanie Najjaśniejszym Cesarstwu Ich Mość, a za Nimi i wszystkie Wysokie Osoby zbliżają się i składają swe powinszowanie.

Новообрученный Женихъ тогда станетъ съ Ея Императорскимъ Высочествомъ Государынею Великою Княжною рядомъ.

О совершившемся обрученіи Архіереями и прочимъ Духовенствомъ отправленъ будетъ съ колѣнопреклоненіемъ благодарственный молебенъ; и при возглашеніи протодіакономъ многолѣтія съ Петропавловской крѣпости произведется 31 пушечный выстрѣлъ.

Тогда Члены Святѣйшаго Синода и прочее знатное Духовенство приносятъ Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Ихъ Императорскимъ Высочествамъ свои поздравленія.

По окончаніи, Ихъ Императорскія Величества, со всѣми Высочайшими Особами, изволятъ возвращаться прежнимъ порядкомъ, кромѣ того, что Государыня Великая Княжна Марія Николаевна изволитъ итти рядомъ съ новообрученнымъ Женихомъ.

Послѣ того, чужестранные Министры, обоего пола знатныя особы, Гвардіи Штабъ-и Оберъ-Офицеры и прочихъ полковъ Штабъ-Офицеры приносятъ поздравленіе Ея Императорскому Высочеству въ присутствіи Высокообрученнаго Жениха. Дамамъ быть въ Русскомъ платьѣ, а кавалерамъ въ парадныхъ мундирахъ.

Во весь сей день при церквахъ будетъ колокольный звонъ, а ввечеру крѣпость и городъ будутъ иллюминованы. (*Сѣв. Пч.*)

Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Ноября 20-го, Полковникъ Генеральнаго Штаба *Вронченко*, въ награду отлично-усердной службы, неутомимой дѣятельности, особыхъ трудовъ и точнаго исполненія всѣхъ порученій, возложенныхъ на него по званію Члена Коммиссіи, учрежденной для составленія Положенія о управленіи Закавказскимъ краемъ, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владиміра 3-й степени*. (*Р. И.*)

— Почетный Опекунъ, Тайный Совѣтникъ *Дюгамель*, по его желанію, уволенъ отъ должности Оберъ-Директора Ст. Петербургскаго Коммерческаго Училища, а исправлявшему сію должность въ его отсутствіе Почетному Опекуну, Тайному Совѣтнику *Новосильцову*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Оберъ-Директоромъ С. Петербургскаго Коммерческаго Училища.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Херсонскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше изволилъ утвердить въ званіи Херсонскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, Подполковника *Эрдели*.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Екатеринославскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, изволилъ Высочайше утвердить въ званіи Екатеринославскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, Статскаго Совѣтника Барона *Франка*.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, въ 5-й день минувшаго Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ: управляющаго имѣніемъ Статскаго Совѣтника Похвиснева, Симбирскаго мѣщанина Ивана *Садовникова*, согласно удостоенію Святѣйшаго Синода, наградить серебряною медалью на Аннинской лентѣ, для ношенія на шеѣ, за содѣйствіе къ прекращенію раскола въ селѣ Суровкѣ, Симбирскаго уѣзда. (*Спб. В.*)

— По ходатайству Новороссійскаго и Бессарабскаго Генералъ Губернатора, объ опредѣленіи въ Тираспольскую Градскую Полицію Квартальнаго Надзирателя съ жалованьемъ на счетъ сбереженія отъ уменьшенія при оной числа десятскихъ, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію коего, согласно съ мнѣніемъ его Г. Министра, Государь Императоръ въ 1-й день сего Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ: опредѣлить въ Тираспольскую Градскую Полицію въ помощь Городничему чиновника, съ жалованьемъ по 300 рублей въ годъ изъ городскихъ доходовъ, наименовавъ его, по нераздѣленію Г. Тирасполя на части и кварталы, Помощникомъ Городничаго, съ тѣмъ, чтобы должность сія отнесена была по расписаніямъ должностей и пенсій къ XIV классу и къ IX разряду, къ коимъ отнесены должности Квартальныхъ Надзирателей въ Уѣздныхъ городахъ; мундиръ носить ему присвоенный также Квартальнымъ Надзирателямъ 24 пунктомъ особаго росписанія чиновъ, не вошедшихъ въ десятиразрядное раздѣленіе шитья на Гражданскихъ мундирахъ; распоряженіе же на счетъ уменьшенія числа десятскихъ при тамошней Полиціи, согласно предположенію Думы и Магистрата, предоставить ближайшему усмотрѣнію Губернскаго Начальства по принадлежности.

Nowo-zaręczony Oblubieniec stanie wtenczas obok Jej Cesarskiej Wysokości Pani Wielkiej Xiężniczki.

Za spełnione zaręczyny przez Biskupów i dalsze Duchowieństwo odprawione będą z przyklęknieniem dziękczynne modły; a przy zaśpiewaniu przez protodyakona długich lat, z dział twierdzy Petropawłowskiej będzie wystrzelono 31 razy.

Wtedy Członkowie Najświętszego Synodu i inne znakomite Duchowieństwo składają Najjaśniejszym Cesarstwu Ich Mość i Ich Cesarskim Wysokościom swe powinszowania.

Po ukończeniu, Najjaśniejsi Cesarstwo Ich Mość, ze wszystkiemi Wysokiemi Osobami, raczą powrócić w takimże porządku, oprócz tego, że Pani Wielka Xiężniczka Marya Nikołajewna raczy iść obok ze Swym Nowo-zaręczonym Oblubieńcem.

Potém, cudzoziemscy Ministrowie, znakomite osoby płci obojej, Gwardyi Sztabs i Ober-Oficerowie i innych półkow Sztabs-Oficerowie składają powinszowani Jej Cesarskiej Wysokości w obecności Wysoce-zaręczonego Oblubieńca. Damy mają bydź w stroju Ruskim a Kawalerowie w paradnych mundurach.

Przez cały ten dzień będą dzwonić przy cerkwiach, a wieczorem twierdza i miasto będą oświecone. (*P.P.*)

Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, 20 go Listopada, Połkownik Jeneralnego Sztabu *Wronczeńko*, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, niezmordowanej czynności, szczególnych prac i dokładnego wykonania wszystkich poruczeń, włożonych na niego z obowiązków urzędu Członka Kommissyi, ustanowionej dla ułożenia ustawy o zarządzaniu krajem Zakaukazkim, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Włodzimierza 3-go stopnia*. (*R.In.*)

— Honorowy Opiekun, Radźca Tajny *Duhamel*, na własne życzenie, uwolniony od obowiązku Ober-Dyrektora S. Petersburskiej Szkoły Handlowej, a sprawującemu ten obowiązek w jego nieobecności, Honorowemu Opiekunowi, Radźcy Tajnemu *Nowosilcowu*, Najłaskawiej rozkazano bydź Ober-Dyrektorem S. Petersburskiej Szkoły Handlowej.

— Jego Cesarska Mość, z dwóch wybranych przez Chersońskie Dworzaństwo Kandydatów, Najwyżej raczył utwierdzić na urzędzie Chersońskiego Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, Podpółkownika *Erdeli*.

— Jego Cesarska Mość, z dwóch wybranych przez Dworzaństwo Ekaterynosławskie Kandydatów, Najwyżej utwierdzić raczył na urzędzie Ekaterynosławskiego Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, Radźcę Stanu Barona *Franka*.

— Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszém przełożeniu P. Ober Prokurora Najświętszego Synodu, d. 5 zeszłego Listopada Najwyżej rozkazać raczył: zarządzającego majątkiem Radźcy Stanu Pochwisniewa, mieszczanina Simbirskiego Jana *Sadownikowa*, zgodnie z uznaniem Najświętszego Synodu, nagrodzić medalem srebrnym na wstędze Orderu Św. Anny, dla noszenia na szyi, za dopomaganie zatamowaniu odszczepieństwa we wsi Surowce, powiatu Simbirskiego.

— Za staraniem Noworossyjskiego i Bessarabskiego Jeneral-Gubernatora, o naznaczenie do Tyraspolskiej Policyi Mieskiej Dozórcy Kwartalnego, z płacą na rachunek oszczędzenia od zmniejszenia w niej liczby dziesiętników, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, po którego postanowieniu, zgodnie z opinią tegoż P. Ministra, Cesarz Jego Mość dnia 1-go teraźniejszego Listopada Najwyżej rozkazać raczył: naznaczyć do Tyraspolskiej Policyi Mieskiej dla pomocy Horodniczemu urzędnika, z płacą po 300 rubli na rok z mieskich dochodów, nazwawszy go, z przyczyny, że M. Tyraspol nie dzieli się, ani na części, ani na kwartały, Pomocnikiem Horodniczego, z zastrzeżeniem, ażeby obowiązek ten odniesiony był względnie rozpisania obowiązków i pensyj do XIV klassy i do IX rzędu, do których odniesione są obowiązki Dozórców Kwartałowych w miastach Powiatowych; mundur ma nosić właściwy także Dozórcom Kwartałowym podług 24-go punktu osobnego rozpisania rang, nieweszłych do dziesięcio-rzędowego rozdziału haftu na mundurach Cywilnych; a rozporządzenie względem zmniejszenia liczby dziesiętników przy Policyi tamecznej, zgodnie z podaniem Rady i Magistratu, polecić najbliższej uwadze Zwierzchności Gubernialnej podług należytości.

— Его Императорское Величество, по представленію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ и по положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ, въ 25 день минувшаго Октября: домы Членовъ Врачебныхъ Управъ, уѣздныхъ и вообще служащихъ при казенныхъ заведеніяхъ штатныхъ врачей, въ коихъ сами они имѣютъ жительство, освободить въ мирное время отъ воинскаго постоя, кромѣ однако жъ столицъ. (Опубликовано 22 Ноября 1838 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Совѣтника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, что Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ ему, что по положенію Комитета Гг. Министровъ, въ слѣдствіе представленія управлявшаго въ отсутствіи его Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, Государь Императоръ въ 4-й день Октября сего года Высочайше повелѣть соизволилъ: въ поясненіе и дополненіе 116 статьи Высочайше утвержденныхъ 14-го Іюля 1838 г. правилъ для учащихся въ Дерптскомъ Университетѣ постановить слѣдующее: По дѣламъ о поединкахъ между студентами сего Университета производится Университетскимъ судомъ, сверхъ предоставленнаго ему по уголовнымъ дѣламъ предварительнаго или общаго изслѣдованія, и частное или формальное на основаніи общихъ Россійскихъ, а не мѣстныхъ Финляндскихъ законовъ. Произведенное такимъ образомъ изслѣдованіе представляется съ заключеніемъ Университетскаго суда на разсмотрѣніе Попечителя Дерптскаго Учебнаго Округа и по полученіи отъ него разрѣшенія признанные невиновными освобождаются отъ суда, а оказавшіеся виновными въ одномъ изъ тѣхъ случаевъ относящихся къ поединкамъ, которые исчислены въ ст. 286 Св. Зак. тома 14, предаются военному суду при Рижскомъ Ордонансъ-Гаузѣ, по сношенію Попечителя съ Главнымъ въ Ригѣ Военнымъ Начальствомъ (Опб. 15 Ноября 1838 года.)

— Господинъ Военный Министръ, отъ 10 минувшаго Октября сообщилъ Г. Министру Финансовъ, что Государь Императоръ, по Всеподданнѣйшему докладу представленія Инспектора Резервной Кавалеріи Генерала отъ Кавалеріи Графа Витта, Высочайше повелѣть соизволилъ: купцамъ и мѣщанамъ, кои пожелаютъ перейти на жительство въ Г. Вознесенскъ, что въ Новороссійскомъ Военномъ поселеніи, и заведутся въ ономъ домами и торговлею, даровать льготы отъ платежа Государственныхъ податей, на пять лѣтъ. (Опб. 10 Ноября 1838 г.)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о распространеніи на карантинныхъ чиновниковъ Закавказскаго края наградъ, предоставленныхъ за карантинную службу чиновникамъ Новоросійскаго края и Бессарабіи, нашелъ, что заковъ о назначеніи наградъ и пенсій за службу при карантинахъ есть общій и равно относится до всѣхъ по сей части служащихъ гдѣ бы то ни было, а за тѣмъ одно препятствіе къ распространенію сихъ выгодъ на служащихъ за Кавказомъ могло состоять въ томъ, что они получаютъ жалованье не штатное, а по особымъ назначеніямъ. Признавая въ полной мѣрѣ основательнымъ настоящее ходатайство Министра Внутреннихъ Дѣлъ, чтобы лица сіи, по сему случайному стеченію обстоятельствъ не лишались выгодъ, присвоенныхъ закономъ тягостной и опасной ихъ службѣ, Государственный Совѣтъ положилъ: предположеніе Министра, какъ временную мѣру, впредь до окончательнаго устройства за-Кавказскихъ карантиновъ и изданіе имъ штатовъ утвердить. Его Императорское Величество сіе мнѣніе Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. 17 Октября 1838 года.

— По ходатайству состоящаго въ должности Олонецкаго Гражданскаго Губернатора, Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, о дозволеніи служащимъ тамъ Чиновникамъ, кромѣ предсѣдательствующихъ, выдачи изъ остатковъ штатныхъ суммъ денежныхъ пособій Государь Императоръ по положенію Комитета въ 11-й день минувшаго Октября, согласно съ представленіемъ его Г. Министра, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Олонецкому Губернскому Начальству, впредь до изданія новаго положенія о преимуществахъ службы въ тамошней Губерніи, выдавать съ разрѣшенія Министровъ, каждаго по своему вѣдомству, служащимъ тамъ Чиновникамъ, кромѣ предсѣдательствующихъ, денежныя пособія изъ остатковъ штатныхъ суммъ каждаго мѣста по принадлежности. (Опб. 12-го Октября 1838 г.)

— Г. Военный Министръ отъ 14 минувшаго Октября сообщилъ ему Г. Министру Юстиціи, что Ко-

— Jego Cesarska Mość, na przedstawienie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, i po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: 25-go zeszłego Października: domy Członków Urzędow Medycznych, powiatowych i w ogólności służących w skarbowych zakładach medykow etatowych, w których sami mieszkają, uwolnić w czasie pokoju od postoju wojskowego, oprócz jednakże stolic. (Opb. 22-go Listopada 1838 r.)

— Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Ministra Sprawiedliwości, Radźcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, że P. Minister Narodowego Oświecenia udzielił mu, iż po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrow, na skutek przedstawienia zarządzającego w czasie niebytności Ministra Narodowego Oświecenia, Ober-Prokurora Najświętszego Synodu, Cesarz Jego Mość 4 go Października roku teraźniejszego Najwyżej rozkazać raczył: na objaśnienie i dopełnienie 116 artykułu Najwyżej utwierdzonych 14 Lipca 1838 roku prawideł dla uczących się w Uniwersytecie Dorpackim postanowić, co następuje: W sprawach o pojedynkach między Studentami tego Uniwersytetu, Sąd Uniwersytecki wyprowadza, oprócz zaleconego mu w sprawach kryminalnych śledztwa poprzedniczego albo ogólnego, i śledztwo szczególne czyli formalne na osnowie praw powszechnych Rossyjskich, nie zaś miejscowych Finlandzkich. Wyprowadzone tym sposobem śledztwo podaje się z wnioskiem Sądu Uniwersyteckiego na rozpatrzenie Kuratora Dorpackiego Okręgu Szkolnego, i po otrzymaniu od niego rozstrzygnienia, uznani niewinnymi uwalniają się od Sądu, a ci, którzy się okażą winnymi w jedném z tych zdarzeń, do pojedynku odnoszących się, które są opisane w artyk. 286 Połączenia Praw Tomu 14-go, oddają się pod sąd wojenny przy Ryzkim Ordynans Hauzie, po zniesieniu się Kuratora z Główną w Rydze Zwierzchnością Wojskową. (Opbl. 15 go Listopada 1838 roku.)

— P. Minister Wojny, pod dniem 10-m zeszłego Października udzielił P. Ministrowi Skarbu, że Cesarz Jego Mość po najuniżeńszém przełożeniu przedstawienia Inspektora Kawaleryi Odwodowej Jenerała jazdy Hrabiego Witta, Najwyżej rozkazać raczył: kupcom i mieszczanom, którzy zechcą przenieść się na zamieszkanie do M. Wozneseńska, położonego w Noworossyjskiém osiedleniu Wojskowém, i pozakładają w nim domy, tudzież zaprowadzą handel, darować ulgi od płacenia podatkow Państwa, na pięć lat. (Opubl. 10-go Listopada 1838 roku.)

— Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o rozciągnieniu na urzędników kwarantannowych kraju Zakaukazkiego nagrod, zapewnionych za służbę kwarantannową urzędnikom kraju Noworossyjskiego i Bessarabii, znalazła, że prawo o naznaczenie nagrod i pensyj za służbę na kwarantannach jest ogólne, i równie odnosi się do wszystkich służących w tym wydziale, gdziebykolwiek to było, a zatém sama przeszkoda do rozciągnienia tych wygod na służących za Kaukazem w tém się mogła zawierać, że oni otrzymują płacę nie-etatową, ale podług szczególnych wyznaczeń. Uznając w zupełności gruntownem niniejsze staranie Ministra Spraw Wewnętrznych, ażeby osoby te, z powodu przypadkowego zbiegu okoliczności, nie były pozbawione wygod, prawem przyswojonych ciężkiej i niebezpiecznej ich służbie, Rada Państwa postanowiła: podanie Ministra, jako środek czasowy, na przyszłość do ostatecznego urządzenia kwarantann Zakaukazkich i wydania im etatow, utwierdzić. Jego Cesarska Mość opinią tę Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić, 17-go Października 1838 r.

— Za staraniem zostającego w obowiązku Ołoneckiego Cywilnego Gubernatora, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, o dozwolenie służącym tam urzędnikom, oprócz prezydujących, wydawania z pozostałości summ etatowych wspomożeń pieniężnych. Cesarz Jego Mość, po nastałém postanowieniu Komitetu, dnia 11-go zeszłego Października, zgodnie z przedstawieniem tegoż P. Ministra, Najwyżej rozkazać raczył: dozwolić Ołoneckiej Zwierzchności Gubernialnej, na przyszłość do wydania nowej ustawy o prerogatywach służby w gubernii tamecznej, wydawać za rozstrzygnieniem Ministrów, każdego w swej wiedzy, służącym tam Urzędnikom, oprócz prezydujących, pieniężne wspomożenie z pozostałości summ etatowych każdego urzędu podług należytości. (Opb. 12-go Paździer. 1838 r.)

— P. Minister Wojny pod dniem 14 m zeszłego Października udzielił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że

митетъ Гг. Министровъ, основываясь на засвидѣтельствованіи Генералъ-Лейтенанта Головина, и Сенатора Барона Гана, о безпомощномъ положеніи во время болѣзней, служащихъ по Гражданской части въ Закавказскомъ краѣ, полагалъ: чиновниковъ и нижнихъ служителей Гражданскаго вѣдомства въ означенномъ краѣ, принимать для пользованія отъ болѣзней, въ военные госпитали и издержки на то относить на счетъ остатковъ отъ суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе тѣхъ мѣстъ, гдѣ они служатъ: въ случаѣ же недостатка сихъ суммъ, на счетъ Государственнаго Казначейства, но дабы не обременить излишне сего послѣдняго новыми расходами и обязать самихъ чиновниковъ, по мѣрѣ ихъ способовъ, участвовать въ издержкахъ на ихъ леченіе, вычитать у тѣхъ изъ нихъ, кои пробудутъ въ госпиталяхъ сряду болѣе мѣсяца, третью часть ихъ жалованья и прочихъ окладовъ, кромѣ квартирныхъ, за все время нахожденія ихъ въ госпиталяхъ, и деньги сіи обращать въ мѣстныя Казначейства. Его Императорское Величество сіе положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ. (Опб. 21 Октября 1838 г.)

Высочайше конфирмованная сентенція Военнаго Суда.

Бывшій Учителемъ Технологическаго Института, дѣйствительный студентъ Иванъ Александровъ сынъ, *Александровъ*, по Высочайшему Государя Императора повелѣнію, сужденъ былъ военнымъ судомъ за умыселъ на смертоубійство изъ видовъ обогащенія.

По разсмотрѣніи въ Генералъ-Аудиторіатѣ произведеннаго надъ *Александровымъ* военно-суднаго дѣла, оказалось, что преступный умыселъ *Александрова* родился въ немъ отъ развращенной нравственности и необузданныхъ порывовъ дерзкаго его характера. Исторія всей жизни его, начиная съ дѣтства до зрѣлыхъ лѣтъ, представляетъ рядъ событій, которыя постепенно довели его до гибельныхъ послѣдствій. Прижитый незаконно, онъ еще въ юныхъ лѣтахъ обнаруживалъ вредныя наклонности, которыя отъ небрежнаго воспитанія впослѣдствіи въ немъ укоренились, а дурное направленіе природныхъ его способностей слишкомъ рано возбудило въ немъ самолюбіе и дало ему почувствовать незаконность его рожденія. Онъ началъ тѣмъ, что бѣжалъ изъ родительскаго дома, пришелъ въ Столицу и обратился съ просьбою, чтобы ему позволили принять фамилію незаконнаго отца его, и когда ему было въ томъ отказано, онъ отъ оскорбленнаго самолюбія пошелъ было въ военную службу, но вскорѣ оставя ее, поступилъ въ Университетъ. Здѣсь явилъ онъ разительный примѣръ рѣшительности своего характера, не будучи въ состояніи платить за квартиру, забралъ свои пожитки, и въ Мартѣ мѣсяцѣ, еще въ холодъ, поселился на Семеновскомъ плацѣ, проведя тамъ цѣлую ночь. Изъ этой крайности хотя онъ былъ исторгнутъ отеческимъ попеченіемъ Государя Императора, и снова опредѣленъ въ полкъ, но встрѣчая въ военной службѣ преграду своему своеволію, онъ чрезъ шесть мѣсяцевъ опять вышелъ въ отставку и снова поступилъ въ Университетъ. Четыре года, которые онъ провелъ въ Университетѣ, замѣчательны не столько успѣхами его въ наукахъ, сколько пагубною потерею убѣжденія въ святости христіанской религіи, которая до сего удерживала его еще отъ преступныхъ покушеній, и которую онъ впослѣдствіи совершенно отвергнулъ и тѣмъ довершилъ свое развращеніе. По выпускѣ изъ Университета, хотя онъ, по пріобрѣтеннымъ познаніямъ въ наукахъ, могъ снискивать себѣ безбѣдное содержаніе, но будучи не доволенъ своимъ состояніемъ, и увлекаясь тщеславными своими помыслами, вознамѣрился составить себѣ извѣстность посредствомъ богатства, считая по безнравственности своей, всѣ способы къ достиженію его дозволенными. Въ этомъ несчастномъ заблужденіи, онъ принялся было за фабрикацію фальшивыхъ ассигнацій, но, по не удачному опыту, оставя это, рѣшился искать обогащенія посредствомъ насилія, избравъ предметомъ неистоваго своего замысла одного богатаго заводчика, проживающаго здѣсь въ Столицѣ, съ тѣмъ, чтобы ночью, войдя въ домъ его въ видѣ Фельдъегеря съ однимъ сообщникомъ, схватить сына его для отправленія будтобы по Высочайшему повелѣнію въ Сибирь, и обѣщая въ то же время предоставить сему послѣднему средство къ побѣгу, вынудить чрезъ то отъ отца его два милліона рублей, сына же убить, а самимъ бѣжать за границу. Сколь этотъ замыселъ ни былъ незбыточенъ, но *Александровъ*, твердо рѣшившись произвесть его въ дѣйствіе, въ ослѣпленіи своемъ не видѣлъ никакихъ къ тому препятствій, и съ этой цѣлью подговаривалъ къ себѣ сообщниковъ, приготовлялъ способы къ составленію подложнаго Высочайшаго указа и дру-

Komitet PP. Ministrów, opierając się na zaświadczeniu Jenerał-Porucznika Gołowina i Senatora Barona Hana, o zostawaniu bez żadnej pomocy w czasie chorob, zostających w służbie Cywilnej, w kraju Zakaukazkim, mniemał: urzędników i służących rang niższych wiedzy Cywilnej w pomienionym kraju, przyjmować do leczenia z chorob, do szpitalow wojskowych, a wydatki na to odnosić na rachunek pozostałości od summ, assygnowanych na utrzymanie tych miejsc, w ktorych oni służą; w zdarzeniu zaś niedostatku tych summ, na rachunek Podskarbstwa Państwa; lecz ażeby zbytecznie nie obciążyć tego ostatniego nowemi rozchodami i zobowiązać samych urzędników, w miarę ich sposobow, uczęstniczyć w wydatkach na ich leczenie, potrącać tym z nich, którzy wybędą w szpitalach bez przerwy więcej miesiąca, trzecią część ich płacy i innych wyznaczeń, oprócz kwaterunkowych, za cały czas ich znajdowania się w szpitalach, i pieniądze te odsyłać do Podskarbstw miejscowych. Jego Cesarska Mość to postanowienie Komitetu Najwyżej utwierdzić raczył. (Opubl. 21 Października 1838 r.)

Najwyżej utwierdzona sentencya Sądu Wojennego.

Były Nauczyciel Instytutu Technologicznego, rzeczywisty student, Jan syn Alexandra *Alexandrow*, za Najwyższym Jego Cesarskiej Mości rozkazem sądzony był sądem wojskowym o zamysł popełnienia zabójstwa w celu zbogacenia się.

Po rozpatrzeniu w Jeneralnym Audytoryacie wyprowadzonej nad *Alexandrowem* sprawy sądowo-wojskowej, okazało się, iż zbrodniczy zamysł *Alexandrowa* powstał w nim z zepsutej moralności i wyuzdanych popędow zuchwałego jego charakteru. Historya całego jego życia, zaczynając od dzieciństwa do lat dojrzałych, przedstawia szereg wypadkow, które stopniowie doprowadziły go do zgubnych następstw. Nieprawnie zrodzony, od lat młodzieńczych okazywał złe skłonności, które z zaniedbanego wychowania w późniejszym czasie zakorzeniły się w nim, a zły kierunek przyrodzonych jego zdolności bardzo wcześnie zrodził w nim samolubstwo i dał mu uczuć nieprawość jego urodzenia. Zaczął od tego, że uciekł z domu rodzicielskiego, przybył do stolicy i udał się z prośbą, ażeby mu dozwolono przyjąć nazwisko nieprawego jego ojca, i kiedy mu tego odmówiono, w uczuciach obrażonego egoizmu wszedł był do wojskowej służby, ale wkrótce opuściwszy ją, wszedł do Uniwersytetu. Tu okazał rażący przykład determinacyi swego charakteru; nie będąc w stanie płacenia za kwaterę, zabrał swą ruchomość, i w Marcu, w mróz jeszcze, usadowił się na placu Siemienowskim, spędziwszy tam noc całą. Chociaż z tej ostateczności wybawiony był ojcowską pieczołowitością Jego Cesarskiej Mości; i znowu został przyjęty do półku; ale napotykając w służbie wojskowej przeszkody swej samowolności, po sześciu miesiącach znowu wziął odstawkę i nanowo wszedł do Uniwersytetu. Cztery lata, które przepędził w Uniwersytecie, są odznaczone nie tyle postępami w naukach, ile zgubnèm straceniem wiary w świętość religii chrześciańskiej, która dotąd powściągała go jeszcze od zamysłow zbrodniczych, a którą w poźniejszym czasie zupełnie odrzucił, i tém dopełnił swojego zepsucia. Po wyjściu z Uniwersytetu, chociaż nabytemi tam naukami mógł znaleźć dla siebie bez niedostatku utrzymanie, ale nie kontent ze swego stanu i łudząc się dumnemi swojemi pomysłami, powziął zamiar zjednania sobie sławy za pomocą bogactwa, uważając w swojej niemoralności, wszystkie sposoby, mogące posłużyć do jego osiągnienia godziwemi. W tém nieszczęśliwém obłąkaniu, zaczął był fabrykować fałszywe assygnaty, ale po niepomyślnej probie, zaniechawszy to, postanowił szukać zbogacenia się za pośrednictwem gwałtow; obrawszy za przedmiot szalonego swojego zamysłu pewnego fabrykanta bogatego, mieszkającego tu w stolicy, w zamiarze, ażeby w nocy, wpadłszy do jego domu w postawie Feldjegra z jednym wspólnikiem, schwycić jego syna dla wysłania niby z Najwyższego rozkazu na Syberyą i obiecując w tymże czasie nastręczyć sposobność temu ostatniemu ratowania się ucieczką, wymódz przez to u jego ojca dwa miliony rubli, syna zaś zabić, a samym uciec za granicę. Jakkolwiek zamiar ten nie był podobnym do wykonania, z tém wszystkiém *Alexandrow*, statecznie postanowiwszy przywieść go do skutku, nie przewidywał w swoiém zaślepieniu żadnych ku temu przeszkod, i w tym celu namawiał sobie spólnikow, przyspasabiał środki do ułożenia fałszywego Najwyższego Ukazu i innych dokumentow fałszywych, i w tej liczbie zdjął kilka własnoręcznych podpisow Jego Cesarskiej Mości. Szczęściem, nie znalazł sobie jednomyślących w tych młodzieńcach, których namawiał do spólnictwa, tak iż wszystkie zbro-

гихъ фальшивыхъ документовъ, и въ томъ числѣ сдѣлалъ нѣсколько снимковъ съ собственноручной подписи Государя Императора. Къ счастію, онъ не нашелъ себѣ единомышленниковъ въ тѣхъ молодыхъ людяхъ, которыхъ подговаривалъ къ сообществу, такъ что всѣ преступные планы его своевременно были открыты, и самъ онъ схваченъ Правительствомъ въ то время, когда хотѣлъ засвидѣтельствовать у маклера составленное имъ фальшивое заемное письмо. При этомъ *Александровъ* явилъ новый примѣръ дерзости и безнравственности, ибо вмѣсто того, чтобы, сознавъ вину свою, принести въ ней раскаяніе; онъ съ явнымъ ожесточеніемъ, самъ называя себя извергомъ рода человѣческаго, требовалъ, чтобы ему дозволено было исполнить экзекуцію надъ самимъ собою, обѣщая рубить себя по составамъ до послѣдняго издыханія. Въ этомъ ожесточеніи онъ остается по видимому и донынѣ, и хотя при производствѣ надъ нимъ суда, старался оправдать цѣль преступныхъ своихъ дѣйствій, утверждая, что будто совершалъ ихъ безъ злаго намѣренія, а единственно для того, чтобы взвести на себя важныя преступленія и чрезъ то быть представленнымъ лично Государю Императору, для открытія извѣстной ему тайны; но показаніе это, по нелѣпости своей, не заслуживаетъ никакого вниманія, тѣмъ болѣе, что онъ никакой тайны не обнаружилъ.

По всѣмъ симъ обстоятельствамъ, Генералъ-Аудиторіатъ, находя подсудимаго Студента *Александрова* виновнымъ въ умыслѣ на грабежъ и убійство, остановленномъ не собственною его волею, а принятыми Правительствомъ мѣрами, въ подговорѣ къ совершенію сего злодѣйскаго замысла сообщниковъ, и въ составленіи для той же цѣли фальшивыхъ документовъ, въ томъ числѣ снимковъ съ собственноручной подписи Государя Императора для подложнаго Высочайшаго указа,—полагалъ: на основаніи законовъ, его *Александрова* за всѣ сіи преступленія, какъ человѣка отвергающаго святость христіанской вѣры и по развращенной въ высшей степени нравственности, вреднаго для общества, лишивъ званія дѣйствительнаго студента и всѣхъ правъ, званію сему присвоенныхъ, сослать въ Сибирь въ каторжную работу.

На поднесенномъ Государю Императору отъ Генералъ-Аудиторіата всеподданнѣйшемъ докладѣ по сему дѣлу, послѣдовала въ 18 (30) день минувшаго Сентября собственноручная Его Императорскаго Величества конфирмація: „*Быть по сему.*" (*С. В.*)

Одесса, 12-го Ноября.

Изъ Константинополя пишутъ намъ, что съ прибывшими туда Французскими пароходами получены письма, въ которыхъ подтверждаются извѣстія о томъ, что Франція нуждается въ пшеницѣ. Шаржа пшеницы продавалась въ Марсели по 32 фр.

Торговое движеніе нашего порта чрезвычайно дѣятельно, и все вниманіе обращено теперь на важность оборотовъ зерновымъ хлѣбомъ, въ слѣдствіе получаемыхъ отвсюду извѣстій. Говорятъ, что здѣсь произведены закупки пшеницы въ Англію по 43 шил., за квартеръ, съ доставкою на судно, а на мѣстѣ платили по 25 р. за четверть. Наши хлѣбные запасы весьма значительны, и нѣкоторые торговые дома имѣютъ огромное количество пшеницы въ магазинахъ, чего не случалось прежде въ такое время.

Сильный Сѣверо-Западный вѣтеръ, подувшій третьяго дня и продолжавшійся всю ночь съ 9 на 10 Ноября, безъ сомнѣнія, замедлитъ приходъ судовъ, которыя на дняхъ должны были выдти изъ Константинопольскаго пролива, и ожидаются здѣсь съ такимъ нетерпѣніемъ. Въ послѣдніе три дня прибыло въ нашъ портъ много судовъ. (*О.Г.Ц.П.*)

Варшава, 11 го Декабря.
Совѣтъ управленія Царства.

На основаніи состоявшихся 28 Іюня (10 Іюля). 17-го (29-го) Декабря 1835, 10 (22) Іюля 1836, 16-го (28) Іюля 1837 и 15-го (27) Апрѣля сего года постановленій и положенныхъ въ первомъ изъ нихъ правилъ, по представленію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Лицъ невоспользовавшихся всепрощеніемъ, удалившихся за границу и въ Царствѣ Польскомъ по послѣднимъ розысканіямъ неоказавшихся, а именно:

1) Ромуальда Боскаго (бывшаго въ военной службѣ); 2) Игнатія Гостковскаго (бывшаго въ военной службѣ) 3) Михайла Езіоранскаго; 4) Петра Крамаркевича (бывшаго Капитаномъ) 5) Войцѣха Козеравскаго; 6) Константина Козеравскаго; 7) Игна-

dnicze jego plany zostały w swoim czasie odkryte, i sam przez Rząd schwytany wtenczas właśnie, kiedy był u Maklera w celu poświadczenia ułoż nego przez się fałszywego obligu. Przy czém *Alexandrow* okazał nowy przykład zuchwalstwa i niemoralności, gdyż zamiast tego, ażeby wyznawszy swą winę, żałował jej, z widoczną zatwardziałością, nazywając siebie wyrodkiem rodzaju ludzkiego, żądał, ażeby mu było dozwolono samemu wypełnić ekzekucyą na sobie, obiecując, że będzie rąbał siebie po stawach do ostatniego tchnienia. W tej zakamieniałości, jak zdaje się, zostaje aż dotąd, i chociaż przy wyprowadzeniu nad nim sądu, starał się usprawiedliwić cel zbrodniczych swych postępkow, utrzymując, że niby popełniał je bez złego zamiaru, a jedynie dla tego, ażeby ściągnąć na siebie ważne przestępstwa i przez to bydź osobiscie przedstawionym Jego Cesarskiej Mości, dla odkrycia wiadomej mu tajemnicy; ale wyznanie to, jako niedorzeczne, na żadną nie zasługuje uwagę, tém bardziej, że dotąd żadnej nie odkrył tajemnicy.

Ze wszystkich tych okoliczności, Jeneralny Audytoryat, znajdując podsądnego studenta *Alexandrowa* winnym w zamiarze rabunku i zabójstwa, które nie przyszło do skutku, nie z własnej jego woli, ale z powodu przedsięwziętych przez Rząd środkow, w podmawianiu do wykonania zbrodniczego tego zamiaru wspólników, i w ułożeniu w tymże celu fałszywych dokumentow, w tej liczbie zdjęcia własnoręcznego podpisu Jego Cesarskiej Mości do fałszywego ukazu Najwyższego, mniemał: na osnowie praw, *Alexandrowa* za wszystkie te przestępstwa, jako człowieka odrzucającego świętość religii chrześciańskiej, i dla zepsutej w najwyższym stopniu moralności, szkodliwego społeczeństwu, pozbawiwszy nazwania rzeczywistego studenta i wszystkich praw, do nazwania tego przywiązanych, zesłać na Syberyą do ciężkich robot.

Na podanym Cesarzowi Jego Mości od Jeneralnego Audytoryatu najuniżeńszém przełożeniu w tej sprawie, nastała 18-go (30) zeszłego Września własnoręczna Jego Cesarskiej Mości konfirmacya: „*Ma bydź podług tego.*" (*G.S.*)

Odessa, 12 go Listopada.

Donoszą ze Stambułu, iż przez przybyłe tam parostatki francuzkie odebrano listy, potwierdzające wiadomość, że we Francyi czuć się daje potrzeba pszenicy. Szarżę pszenicy sprzedawano w Marsylii po 32 franków.

— Ruch handlu w naszym porcie nadzwyczajnie się ożywił i ogólna uwaga zwrócona jest teraz na znaczne interessa zbożowe, w skutku nadchodzących zewsząd wiadomości. Słychać, że tu zakupywano pszenicę do Anglii, płacąc po 43 szyllingów za kwarter, z dostawą do okrętu; na miejscu zaś płacono po 25 rub. as. za czetwiert. Zapasy zboża są nader u nas znaczne, i niektóre domy handlowe mają na składach ogromną ilość pszenicy, czego dawniej nie bywało o tym czasie.

— Gwałtowny wiatr północno-zachodni, trwający przez całą noc z d. 9 na 10 Listopada, przeszkodzi zapewne rychlejszemu przybyciu tu statków, które w tych dniach miały wypłynąć z ciaśniny Stambulskiej i oczekiwane są tu z taką niecierpliwością. W ciągu ostatnich trzech dni przybyło do naszego portu mnóstwo statków. (*G.R.K.P.*)

Warszawa, 11-go Grudnia.
Rada Administracyjna Królestwa.

W następstwie Postanowień swoich z dnia 28 Czerwca (10 Lipca), $\frac{17}{29}$ Grudnia 1835 r., $\frac{10}{22}$ Lipca 1836 r., $\frac{16}{28}$ Lipca 1837 r. i $\frac{15}{27}$ Kwietnia b. r., i na zasadach w pierwszém przywiedzionych, na przełożenie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła, co następuje:

Art. 1. Osoby niekorzystające z amnestyi i zagranicę zbiegłe, których nieobecność w kraju świeżo wyśledzoną została, a mianowicie:

1) Boski Romuald, były wojskowy; 2) Gostowski Ignacy, były wojskowy; 3) Jeziorański Michał, niewiadomy; 4 Kramarkiewicz Piotr, były Kapitan; 5) Kozerawski Wojciech, niewiadomy; 6) Kozerawski Konstanty, niewiadomy; 7) Liszewski Ignacy, były Pod-

тія Лишевскаго (бывшаго Подхоронжимъ); 8) Поликарпа Моржицкаго; 9) Викентія Моржицкаго; 10) Игнатія Мокрановскаго; 11) Игнатія Плужанскаго; 12) Бронислава Пржемыскаго (бывшаго въ военной службѣ); 13) Андрея Плихту (бывшаго Секретаремъ революціоннаго совѣта); 14) Михайла Водзинскаго; имущества всякаго рода, какъ засеквестрованныя уже, такъ и впредь могущія быть открытыми, подвергаются конфискаціи, на основаніи правилъ, въ постановленіи отъ 2-го (14) Апрѣля 1835 года изложенныхъ.

Ст. 2. Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и гипотечныя обязательства, принадлежащія лицамъ въ предъидущей статьѣ поименованнымъ, силою настоящаго постановленія должно быть переписано въ подлежащихъ гипотечныхъ книгахъ на имя казны.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммиссіи: Юстиціи и Финансовъ, что до которой изъ нихъ относится.

chorąży; 8) Morzycki Polikarp, niewiadomy; 9) Morzycki Wincenty, niewiadomy; 10) Mokranowski Ignacy, niewiadomy; 11) Plużański Ignacy, niewiadomy; 12) Przemyski Bronisław, były wojskowy; 13) Plichta Andrzej, Sekretarz byłej Rady rewolucyjnej; 14) Wodziński Michał, niewiadomy;

ulegają karze konfiskaty majątków ich wszelkich, bądź już zasekwestrowanych, bądź następnie wykryć się jeszcze mogących, a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 2/14 Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Art. 2. Tytuły własności dóbr nieruchomych tudzież kapitałów i praw hypotekowanych, winny bydź na mocy niniejszego Postanowienia w właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu publicznego przepisane.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma bydź ogłoszoném i w Dzienniku Praw umieszczoném, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czém do któréj należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 18 (30) Listopada 1838 roku.
Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Xiążę Warszawski.*
Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu (podpisano) R. Fuhrmann. Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski.
(О.Г.Ц.П.)) *(G.R.K.P.)*

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Италія.

Флоренція, 3-го Декабря.

Великаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго ожидаютъ сюда сегодня или завтра. Восьмидневное его здѣсь пребываніе, торжествуемо будетъ празднествами разнаго рода: великолѣпнымъ театромъ на подобіе театра *Scala* въ Медіоланѣ во время коронаціи Императора, концертами и другими торжествами.

— Давно уже небыло такъ много иностранцевъ какъ теперь. Недавно считали въ одинъ день находившихся здѣсь иностранцевъ 1,700 чел.; многіе изъ нихъ давно уже проживаютъ а 2,300 въ последнее время заняли зимнія квартиры.

Болонья, 1-го Декабря.

Съ 23 ч. пр. м. Императ. Австрійскія войска, стоявшія до сихъ поръ въ сихъ легаціяхъ, начинаютъ возвращаться въ свое отечество. Третьяго дня отправился отсюда послѣдній отрядъ состоящій изъ егерей. Вчера оставилъ насъ также Генералъ Баронъ Пухнеръ, командовавшій здѣсь до сихъ поръ. Въ последніе дни своего пребыванія, Австрійскіе офицеры угощаемы были офицерами Папскаго гарнизона въ прощальномъ пиршествѣ. Австрійцы оставляютъ по себѣ большія похвалы. *(A.P.S.Z.)*

Франція.

Парижъ, 5-го Декабря.

Изъ Алжира пишутъ отъ 18-го Ноября, что Абд-эль-Кадеръ все еще осаждаетъ Аинъ-Майдехъ. Блокада этого города продолжается уже пять мѣсяцевъ. Всѣ разсѣянные Арабами слухи о пораженіи Эмира, были неосновательны. Эмиръ не имѣетъ достаточныхъ средствъ для осады этой крѣпости. Изъ имѣющихся у него четырехъ орудій, онъ употребляетъ въ дѣло только два, но и тѣ не производятъ большаго вреда крѣпкимъ стѣнамъ Аинъ-Майдеха. Гарнизонъ крѣпости состоитъ изъ 500 человѣкъ; осаждающихъ считается до 4,000 чел. Худо подведенныя мины, не повредили стѣнъ, а проломъ такъ малъ, что нельзя рѣшиться на приступъ.

— Приказомъ изданнымъ національной гвардіи, похороны Маршала Лобау назначены въ понедѣльникъ 10 Декабря.

— Третьяго дня Генералъ Жакемино прибылъ въ Парижъ и въ тотъ же день вышло Королевское повелѣніе, которымъ поручена ему временно должность главнаго начальника національной гвардіи Сенскаго Департамента.

— По донесеніямъ *Courrier Français* Г. Лафитъ имѣлъ вчера полтора часа продолжавшуюся аудіенцію у Герцога Орлеанскаго.

6-го Декабря.

Министерскіе Журналы увѣдомляютъ сегодня, что Маршалъ Жераръ рѣшительно наименованъ начальникомъ національной гвардіи. Касающееся сего повелѣніе, для приличія будетъ издано по погребеніи Маршала Лобау. Это одно изъ немногихъ наименованій новѣйшаго времени, съ которымъ оппозиціонные Журналы вообще согласны.

— Сегодня утромъ распространился слухъ, что Министръ Народнаго Просвѣщенія подалъ въ отставку, но что она непринята.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Włochy.

Florencya, 3 Grudnia.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże Następca Rossyjski, dziś lub jutro tu jest oczekiwany. Ośmiodniowy Jego tu pobyt będzie obchodzony różnego rodzaju uroczystościami: wspaniałym teatrem, który podobny będzie do teatru Scala w Medyolanie podczas koronacyi Cesarza, koncertami i innemi obchodami.

— Od wielu lat liczba cudzoziemców nie była tak znaczną, jak w tej chwili. Niedawno liczono tu w jednym dniu 1,700 cudzoziemców; wielu z nich bawi tu od dawna, a 2,300, w ostatnim czasie zajęły kwatery zimowe.

Bononia, 1 Grudnia.

Od d. 23 z. m. wojska Ces. Austryackie, które dotąd w tych Legacyach stały, zaczynają wychodzić z powrótem do swojego kraju. Zawczora wyszedł ztąd ostatni oddział, składający się ze strzelców. Wczora opuścił nas także Jenerał Baron Puchner, który dotąd miał tu dowództwo. W ostatnich dniach swej obecności Oficerowie Austryaccy zaproszeni byli na ucztę pożegnalną, daną dla nich przez oficerów załogi Papiezkiej. Wojska austryackie wielką zostawują po sobie pochwałę. *(A.P.Z.S.)*

Francya.

Paryż, dnia 5 Grudnia.

Donoszą z Algieru z dnia 18 Listopada, że Emir Abd-el-Kader ciągle oblega Ain-Maideh. Blokada tego miasta trwa już od pięciu miesięcy. Wszystkie, przez Arabów rozsiewane wieści, o poniesionych przez Emira klęskach, nie były uzasadnione. Twierdza wspomniona, oblegana jest środkami niedostatecznemi: bo Abd-el-Kader ma tylko cztéry działa, z których, dwóch tylko używa, ale i tym opierają się mocne mury miasta Ain-Maideh. Osada twierdzy składa się z 500 ludzi; wojsko oblegające liczy 4,000 głów. Źle urządzone miny niewielką murom przyniosły szkodę, a wyłom jest tak małoznaczny, że szturmem trudnoby było zdobyć miasto.

— Przez rozkaz dzienny wydany do gwardyi narodowej, pogrzeb Marszałka Lobau naznaczony na dzień 10 Grudnia.

— Zawczora Jenerał Jacqueminot przybył do Paryża i tegoż dnia wyszedł rozkaz Krolewski, poruczający mu czasowie obowiązki głównego dowódzcy gwardyi narodowej departamentu Sekwany.

— Podług *Courrier français*, P. Lafitte miał wczora u Xięcia Orleańskiego, półtory godziny trwającą audyencyą.

6 Grudnia.

Dzienniki Ministeryalne donoszą dzisia, że Marszałek Gérard, ostatecznie mianowany został głównym dowódzcą gwardyi narodowej. Tyczący się tego rozkaz, dla przyzwoitości, wydany będzie dopiero po pogrzebie Marszałka Lobau. Jest to jedno z niewielu mianowań w nowszych czasach, na które się w ogólności zgodziły dzienniki opozycyjne.

— Dzisia rano rozbiegła się pogłoska, że Minister Oświecenia Narodowego podał się do uwolnienia, lecz, że to nieprzyjęte.

— *National* содержитъ сегодня слѣдующее донесеніе, коего неприличность напоминаетъ самыя цвѣтущія времена Санкюлотисмa. „Одинъ изъ Журналовъ увѣдомилъ вчера, что Г. Лафитъ имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ Герц. Орлеанскимъ. Кажется, что можно доказать ошибку этого журнала, и что Г. Лафитъ ни у кого изъ Королев. фамиліи непросилъ аудіенціи и не давалъ оной."

7-го Декабря.

Сейчасъ вышедшая изъ печати книжка собранія законовъ, содержитъ приказаніе, по коему, Военному Министру разрѣшенъ чрезвычайный кредитъ въ 39,600 фр., и эта сумма назначена для покрытія издержекъ сдѣлавшихся необходимыми по поводу возвращенія во Францію бригады занимающей Анкону. Такое приказаніе неоставляетъ никакого сомнѣнія объ очищеніи Анконы.

— По случаю смерти Маршала Лобау и Герцога Шуазель остаются къ занятію: два мѣста въ Палатѣ Перовъ, два большихъ креста почетнаго легіона, одинъ Маршальскій жезлъ, постъ Генералъ-Лейтенанта, главное начальство надъ національною гвардіею, должность Губернатора Лувра, мѣсто Королевскаго Адъютанта и наконецъ должность Президента Коммиссіи имѣющей попеченіе надъ Королевскими театрами.

8-го Декабря.

Одинъ изъ здѣшнихъ Журналовъ увѣдомляетъ, что вчера по полудни, въ присутствіи Короля происходило продолжительное совѣщаніе между Гг. Моле, Тьеромъ, Монталиве, Гизо и Бартъ. О цѣли столь необыкновеннаго собранія ничего неслышно, догадываются только, что желаютъ сблизить между собою этихъ государственныхъ чиновниковъ.

— Государственный совѣтъ отказался принимать участіе въ отношеніи требованій семейства Наполеона.

— *Siècle* сообщаетъ; „Герцогъ Орлеанскій будто отправился вчера въ Брюссель; онъ ѣдетъ совершенно инкогнито и желаетъ подъ простымъ названіемъ Графа Линвиля прибыть къ Королю Леопольду. Причина тому до сихъ поръ неизвѣстна. (*A.P.S.Z.*)

Англія.

Лондонъ, 7-го Декабря.

Человѣкъ покушавшійся на жизнь такъ называннаго Герцога Нормандіи, опять на дняхъ былъ допрашиваемъ. Важнымъ обстоятельствомъ есть то, что когда врачъ разрѣзалъ Герцогу рукавъ, для отысканія раны, упала пуля, которая повидимому выстрѣлена не изъ пистолета. Двѣ другія пули, которыя лѣкарь вынулъ изъ плеча, неприходятся къ предъявленному пистолету Герцога. Во всякомъ случаѣ вся эта исторія чрезвычайно странна.

— Вчера въ домѣ Россійскаго Посольства происходило совѣщаніе, въ которомъ участвовали Графъ Зенфтъ Пильзахъ, Гр. Себастіани и Баронъ Бюловъ. Лордъ Мельбурнъ имѣлъ потомъ продолжительный разговоръ съ Графомъ Поццо-ди-Борго, который уже совершенно почти оправился отъ болѣзни.

— *Mornig-Post* подтверждаетъ извѣстіе, что усилія Герцога Лукскаго, на счетъ помиренія Короля Неаполитанскаго съ его братомъ Принцемъ Капуанскимъ, напрасны, и что этому особенно было виною посѣщеніе, которое Герцогъ сдѣлалъ Людвику Наполеону по прибытіи его въ Англію.

— Пароходъ *Tagus* прибывшій въ Фальмутъ доставилъ извѣстія изъ Кадикса до 24 ч. и изъ Лиссабона до 27 пр. м. Извѣстія изъ Кадикса о возстаніи въ Севиллѣ сосласны съ полученными чрезъ Парижъ. Мятежники ненашли подражателей и войска стоящія въ Севиллѣ гарнизономъ оставили городъ, прибѣгая подъ начальство Генерала Королевы. Когда *Tagus* выходилъ изъ Кадикса, тамъ даже распространился слухъ, что Севильская Юнта предалась Генералъ-Капитану Гр. Клонарду. Впрочемъ между жителями Кадикса господствуетъ большое волненіе, такъ что Гр. Клонаръ предполагалъ отправить военную силу для истребленія мятежниковъ. Изъ Лиссабона увѣдомляютъ, что Португальское Правительство у Конфіанцскаго страховаго Общества сдѣлало заемъ въ 830 конто (190,000 ф. с.) и въ залогъ за всю эту сумму отданы Государственные доходы.—Между Португальскими войсками и Мигуэлистскими герилласами небыло въ послѣднее время ни одной стычки.

— Въ Нюкестлѣ чернь сожгла недавно въ портретѣ Дургамскаго Епископа Дра Мальтби за его либеральный церковный образъ мыслей. Проповѣди унитарнаго духовнаго Г. Турнера, на которыхъ какъ извѣстно подписывался Епископъ, равно сожжены. На портретѣ Епископа была надпись: „Унитарный Епископъ."

(*A.P.S.Z.*)

— *National* zawiera następujące doniesienie, którego nieprzyzwoitość przypomina nam kwitnące czasy Saukiullotyzmu: „Jeden z dzienników doniósł wczora, że P. Lafitte miał długą konferencyą z Xięciem Orleans. Zapewnić możemy, że dziennik ten jest w błędzie, i że P. Lafitte, nikogo z rodziny Królewskiej ani prosił o audyencyą, ani jej udzielił."

Dnia 7-go.

Wydany właśnie poszyt zbioru praw, zawiera rozporządzenie, przez które Ministrowi Wojny dozwolony nadzwyczajny kredyt w ilości 39,600 fr., którato summa przeznaczona jest na koszta, jakie staną się potrzebnemi przez powrót do Francyi brygady, zajmującej Ankonę. Rozporządzenie to nie zostawuje żadnej wątpliwości, względem ustąpienia z Ankony.

— Przez śmierć Marszałka Lobau i Xięcia Choiseul zawakowały: dwie posady w Izbie Parów, dwa wielkie krzyże legii honorowej, laska marszałkowska, urząd jenerał-Porucznika, główne dowództwo gwardyi narodowej, gubernatorstwo Luwru, obowiązek adjutanta przy Królu, i nakoniec urząd Prezydenta Kommissyi, mającej dozor nad teatrami Królewskiemi.

8 Dnia.

Jeden z dzienników tutejszych donosi, że wczora po południu, w obecności Króla, odbywała się długa konferencya między PP. Molé, Thiers, Montalivet, Guizot i Barthe. O celu tak niezwyczajnego zgromadzenia nic nie słychać, domyślają się wszakże, że starano się uskutecznić zbliżenie pomiędzy tymi mężami stanu.

— Rada Stanu, względem reklamacyi rodziny Napoleona, oświadczyła się za niewłaściwą.

— W *Siècle* czytamy: „Xiąże Orleans miał wczora opuścić Paryż, udając się do Bruxelli; podróż, ile można, utrzymywaną jest w tajemnicy i Xiąże chce pod prostém nazwaniem Hrabiego Linville przybydź do Króla Leopolda. W jakim celu plan ten przedsięwzięty, niewiadomo dotychczas. (*A.P.S.Z.*)

Anglia.

Londyn, dnia 7-go Grudnia.

Człowiek, który popełnił zamach morderstwa na tak nazwanym Xięciu Normandyi, znowu w tych dniach był przesłuchiwany. Jedyną interessującą przytém okolicznością jest, że gdy chirurg rozciął rękaw Xięcia, dla wynalezienia rany, wypadła kula, która, jak się zdaje, nie z pistoletu wystrzeloną była. Dwie inne kule, które chirurg wydobył z ramienia, nie wchodzą do okazanych pistoletów Xięcia. W każdym razie, cała historya jest osobliwszą.

— Wczora w hotelu poselstwa Rossyjskiego odbywała się konferencya, w której mieli udział Hrabia Senfft Pilsach, Hrabia Sebastiani i Baron Bülow. Lord Melbourne miał potém długą rozmowę z Hrabią Pozzo di-Borgo, który powrócił już prawie do zupełnego zdrowia.

— *Morning Post* potwierdza wiadomość, że usiłowania Xięcia Łukiezkiego, względem pojednania Króla Neapolitańskiego z bratem jego Xięciem Kapui, spełzły na niczém, do czego przyczyniło się najwięcej to, że Xiąże ten odwiedził Xięcia Ludwika Napoleona po przybyciu jego do Anglii.

— Statek parowy *Tagus*, który w poniedziałek przybył do Falmouth, przywiózł wiadomości z Kadyxu do d. 24, a z Lisbony do d. 27 z. m. Doniesienia z Kadyxu o powstaniu w Sewilli zgodne są z otrzymanemi przez Paryż. Buntownicy nie znaleźli stronników, a wojska stojące na załodze w Sewilli opuściły miasto, przechodząc pod rozkazy Jenerała Królowej. Gdy *Tagus* wychodził z Kadyxu, rozbiegła się tam nawet była pogłoska, że junta Sewilska oświadczyła poddanie się Jeneralnemu Kapitanowi Hrabiemu Clonard. Jednakże pomiędzy ludnością Kadyxu panować miało wielkie wzburzenie, tak, że Hrabia Clonard zamyślał użyć siły zbrojnej dla rozproszenia buntowników. Z Lisbony donoszą, że Rząd Portugalski zaciągnął nową pożyczkę w summie 830 konto (190,000 f. s.) u kompanii assekuracyjnej Confianza i za całą tę summę oddał w zastaw dochody państwa.— Między wojskami Portugalskiemi a gerilasami Miguelistowskiemi w ostatnim czasie żadnego nie zaszło spotkania.

— Pospólstwo w Newcastle, spaliło w obrazie Biskupa Durhamskiego Dra Maltby, za jego liberalny religijny sposob myślenia, Kazania unitaryjnego duchownego P. Turner, na których podpisywał się Biskup, również zostały spalone. Na portrecie Biskupa był napis: „Biskup Unitaryjny." (*A.P.S.Z.*)

ВИЛЬНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Декабря 13 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*